

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **L. K.**, bývajúceho v K, zastúpeného JUDr. D. S., advokátkou so sídlom v K, proti žalovanej **S R**, zmluvný partner so sídlom v K, **o náhradu mzdy**, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp.zn. 19 C 288/2003, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 22. augusta 2007 sp.zn. 5 Co 72/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice II rozsudkom z 12. decembra 2006 č.k. 19 C 288/2003-75 zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi náhradu mzdy v sume 72 393 Sk do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietol. Žalovanej súčasne uložil povinnosť zaplatiť štátu na účet Okresného súdu Košice II na súdnom poplatku 720 Sk do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodol tak po zistení, že žalobcovi v súvislosti s neplatným skončením pracovného pomeru patrí náhrada mzdy podľa § 61 ods. 1, 2 Zákonníka práce za obdobie šiestich mesiacov v sume 72 393 Sk. Pokiaľ žalobca žiadal na istine priznať náhradu mzdy vo väčšom rozsahu ako aj úroky z omeškania, nepovažoval žalobu za dôvodnú a túto v prevyšujúcej časti zamietol.

Na základe podaného odvolania tak žalobcom ako aj žalovanou Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 22. augusta 2007 sp.zn. 5 Co 72/2007 zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 36 227 Sk s 15,5 % úrokom

z omeškania od 1. júla 2001 do zaplataenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej napadnutej časti zrušil rozsudok okresného súdu ako aj vo výroku o povinnosti žalovanej zaplatiť na účet okresného súdu súdny poplatok a v rozsahu zrušenia vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie. Pokiaľ ide o zmeňujúci výrok, odvolací súd vo svojom rozsudku uviedol, že v časti, ktorou okresný súd priznal žalobcovi náhradu mzdy v sume 36 166 Sk bol rozsudok súdu prvého stupňa nedotknutý, lebo do tejto časti odvolanie podané nebolo. Na základe podaného odvolania žalovanej do sumy 36 227 Sk odvolací súd uviedol, že aj v tejto časti okresný súd správne priznal žalobcovi náhradu mzdy. Pokiaľ však nepriznal uplatnený úrok z omeškania, nepovažoval odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa za správne a preto rozhodnutie okresného súdu zmenil tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 36 227 Sk s 15,5 % úrokom z omeškania od 1. júla 2001. Vzhľadom na to, že žalobca podaným odvolaním žiadal priznať náhradu mzdy vo väčšom rozsahu ako to urobil súd prvého stupňa, a taktiež úroky z omeškania, tak na základe podaného odvolania žalobcu v prevyšujúcej časti náhrady mzdy ako aj uplatneného úroku z omeškania zrušil rozhodnutie okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že úlohou súdu prvého stupňa bude posúdiť nárok žalobcu na náhradu mzdy nad priznanú dobu šiestich mesiacov a taktiež rozhodnúť aj o ďalšom úroku z omeškania.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas dovolanie žalobca do výroku v časti nepriznania príslušenstva a to úroku z omeškania z náhrady mzdy za jeden mesiac. Poukazoval na to, že v časti príslušenstva pohľadávky odvolací súd nesprávne posúdil uplatnený nárok žalobcu, lebo zmeňujúcim rozsudkom priznal žalobcovi úroky z omeškania len z náhrady mzdy z troch mesačných platov v priznanej sume 36 227 Sk. Vzhľadom k tomu, že žalovaná vyplatila žalobcovi náhradu mzdy vo výške dvoch mesačných platov a nebola z jej strany vyplatená dobrovoľne náhrada mzdy za štyri mesiace, ktorá mu pri neplatnom skončení pracovného pomeru podľa § 61 ods. 1, 2 Zákonníka práce patrí, tak správne mal odvolací súd priznať mu ešte úroky z omeškania z jedného mesačného platu, teda celkom zo sumy 48 131,50 Sk. Inak pokiaľ odvolací súd priznal žalobcovi úrok z omeškania zo sumy 36 227 Sk považoval v tejto časti rozhodnutie odvolacieho súdu za správne a podaným dovolaním ho nenamietal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) skúmal, bez nariadenia

dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je v zmysle § 236 a nasl. O.s.p. možné napadnúť dovolaním.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu v prípadoch uvedených v ust. § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. a proti rozsudku odvolacieho súdu je prípustné ešte aj v prípadoch uvedených v ust. § 238 O.s.p.

V posudzovanej veci Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 22. augusta 2007 sp.zn. 5 Co 72/2007 zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že žalovanej uložil zaplatiť žalobcovi 36 227 Sk s 15,5 % úrokom z omeškania od 1. júla 2001 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej napadnutej časti ako aj o povinnosti žalovanej zaplatiť súdny poplatok na účet súdu prvého stupňa rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Dovolanie žalobcu proti zmeňujúcemu rozsudku odvolacieho súdu bolo podané len v časti príslušenstva pohľadávky – úroku z omeškania tak, že odvolací súd mal správne priznať žalobcovi úroky z omeškania zo sumy 48 131,50 Sk, ktorá predstavuje náhradu mzdy za štyri mesiace a nie len zo sumy 36 227 Sk predstavujúcej náhradu mzdy za tri mesiace. Pokiaľ tak odvolací súd nepostupoval, vec nesprávne právne v tejto časti posúdil (§ 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.).

V súvislosti s podaným dovolaním žalobcu treba pre objasnenie veci poukázať na to, že žalobca podanou žalobou uplatňoval po jej úprave celkom náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru za obdobie od 1. novembra 2000 do 26. februára 2002 v sume 168 917 Sk s úrokom z omeškania od 1. júla 2001 do zaplatenia.

Okresný súd posudzujúc nárok žalobcu, priznal mu rozsudkom náhradu mzdy za šesť mesiacov v sume 72 393 Sk, v prevyšujúcej časti nárok na náhradu mzdy ako aj v časti príslušenstva – úroku z omeškania žalobu zamietol.

Keďže proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie žalobca a aj žalovaný musel si odvolací súd v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p. vymedziť rozsah, v akom mal na základe podaných odvolaní preskúmať rozsudok súdu prvého stupňa.

Žalobca podaným odvolaním napadol rozsudok súdu prvého stupňa v časti, ktorou boli jeho nároky v prevyšujúcej časti zamietnuté (nárok na náhradu mzdy nad 72 393 Sk a úroky z omeškania). Žalovaný uznával nárok na náhradu mzdy priznaný súdom prvého stupňa v sume 36 166 Sk. Vo zvyšujúcej priznanej časti 36 227 Sk návrh žalobcu na náhradu mzdy neuznával.

Na základe podaných odvolaní preto odvolací súd správne považoval za predmet odvolacieho konania nárok žalobcu na náhradu mzdy nad priznanú sumu 36 166 Sk a nepriznané príslušenstvo pohľadávky – úroky z omeškania.

Zmeňujúcim rozsudkom krajský súd nároku žalobcu na náhradu mzdy čiastočne vyhovel v sume 36 227 Sk ako aj v časti priznaných úrokov z omeškania z predmetnej sumy.

Pokiaľ v prevyšujúcej napadnutej časti odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, tak predmetom ďalšieho konania súdu prvého stupňa bude jednak nárok žalobcu na náhradu mzdy nad už priznanú čiastku 72 393 Sk, ale aj nárok žalobcu na príslušenstvo pohľadávky – úroky z omeškania, o ktorých zatiaľ nebolo rozhodnuté.

Ak v podanom dovolaní v súvislosti s nesprávnym právnym posúdením veci žalobca poukazoval na nepriznanie úroku z omeškania oproti rozhodnutiu odvolacieho súdu ešte z jedného mesačného platu, tak žiadal priznať nárok, o ktorom v konečnom dôsledku má právo na základe čiastočného rozsudku odvolacieho súdu o náhrade mzdy a úroku z omeškania rozhodovať súd prvého stupňa.

V zmysle § 242 ods. 1 O.s.p dovolací súd je viazaný rozsahom a podľa § 241 ods. 1, 2 O.s.p. aj dôvodmi podaného dovolania.

Dovolanie žalobcu síce smerovalo proti zmeňujúcemu rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktoré však v zmeňujúcom výroku o príslušenstve pohľadávky – úroku z omeškania bolo v prospech dovolateľa, čo tento v podanom dovolaní ani nevytýkal, preto v tejto časti nebolo prípustné.

Dovolanie v časti o namietanom nepriznaní úroku z omeškania z náhrady mzdy za jeden mesiac však smeruje proti výroku, ktorý v zmeňujúcom rozsudku odvolacieho súdu má povahu uznesenia, lebo ním došlo k zrušeniu rozsudku súdu prvého stupňa aj v časti uplatneného a súdom nepriznaného úroku z omeškania, teda rozhodnutiu, ktoré nespadá pod ustanovenia uvedené v § 239 ods. 1, 2 O.s.p.

V zmysle § 218 ods. 1 písm.b/, c/ O.s.p. v spojení s § 243d ods. 4 O.s.p. dovolací súd odmietne dovolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na dovolanie nie je oprávnený, a ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

Vzhľadom na to, že v dovolaní napadnutej časti smerovalo dovolanie žalobcu proti výroku rozsudku odvolacieho súdu majúceho povahu zrušujúceho uznesenia, teda rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nebolo prípustné, bolo potrebné dovolanie žalobcu odmietnuť. V priznanej časti príslušenstva – úrokov z omeškania bolo zmeňujúce rozhodnutie v prospech dovolateľa, preto bol taktiež dôvod na odmietnutie dovolania, keďže sám dovolateľ považoval rozhodnutie za správne.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalovanej v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. novembra 2007

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :